

Вѣстникъ „Смѣшлю“
Издава всяка Сѣбота.
Редакцията и Администрацията сѣ
намагватъ въ печатницата на в.
„Българско Знаме“ при
Издателя и Отговорника:
Ив. Дочковъ.
Единъ листъ: едно грошче.

С М Ъ Ш Л Ю .

Цѣната на „Смѣшля“ е:
За цѣла година:
въ южна България 2 рубли нови
въ север. България 2½ руб. нови
За 6 мѣсеци:
За отсамъ Балкана 5 франка.
За отгатиъ Балкана 6 лева
Така и за другитѣ България, кои-
то сѣ извънъ отъ нашия сишуръ.

ВѢСТНИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКИЙ, САТИРИЧЕСКИЙ, ПОЛИТИЧЕСКИЙ И ЛИТЕРАТУРНЫЙ.

! Ха-ха-ха-ха! !

ЧЕСТИТА ВИ НОВА ГОДИНА

! ? 1883 ? !

С нова шапка и прѣмѣна,
Позволеніе безъ да чакамъ,
С двѣ сурвици отъ два дрѣна
Идж да Ви суровакамъ!

—§—

Нарѣдъ шибамъ, нарѣдъ пѣя:
Сурва, весела година,
Миръ и щастіе нека с' нея
Да ни дойде с' пълна крина!

—§—

Несъгласья и раздори,
Що обичатъ да ни цѣпнатъ,
Нека Вишній ги събори,
Та народъ ни да не трепятъ!

—§—

Нека бѣде любовта ни
За стрѣмленіе къмъ единство,
Нека тя отъ врагъ ни брани
Като слабото дѣтинство!

—§—

Едномисліе на сърдцата,
Тази проблемма всенародна,
Нека тя ни е борбата
За България свободна!

—§—

Тѣзъ които ще сѣ глухи,
Смѣшлю вмѣсто с' дрѣновина,
С' габарови прѣчки сухи
Гърбове имъ ще проклина:

—§—

Да изсъхнатъ да не цѣпнатъ,
Да не вържатъ плодъ и сѣме,
Та отиослѣ да ни пакънатъ
Да имъ носимъ тежко брѣме!

—§—

Тѣй ви Смѣшлю честитява
Прѣвъ пакъ новата година;
Тѣзъ нѣща ви прѣдвѣщава
За единъ парцалъ сланина!

—§—

Слушайте ме, млади, стари
И ще бѣдите честити
Да сте върни мой другари
И отъ мене в' зло укрити

—§—

Слѣдъ тѣзъ пакъ Ви шибамъ пѣя:
Сурва, весела година,
Миръ и щастіе, нека с' нея
Да ни дойде с' пълна крина

Прѣдвѣщания

За новата Година.

Уррааа! ето ни вече въ нача-
лото на новата година! Тя се
вижда добра, весела, засмѣна, су-
рова, щастлива и благополучна. Тя
прѣдвѣщава и обѣщава всѣкаквъ
видъ добрини и добри сѣтнини! Нѣ
не трѣбва да се лѣжемъ, че ней-
ното лице не е маскирано!

Тя за мнозина ще бѣде такава,
нѣ за насъ именно каква ще бѣде?
Ха-ха-ха-ха! всѣкий се мѣчи и
философствува дано да го измѣд-
рува; нѣ напраздно! защото всѣ-
кому не е дадена тази властъ и
тази сила! Нашъ Киръ Смѣшлю
като бухне рунтавий си калпакъ,
венчко ще извади на бѣлъ свѣтъ.

Наистина тя за едни ще бѣде
добра, весела, засмѣна, сурова, ща-
стлива и благополучна; а за други
тя ще бѣде грозна, скръбна, на-
жалена, суха, злочеста и злополуч-
на! А за насъ? Това ще зависи
пакъ отъ насъ. Тя прѣдвѣщава и
обѣщава и едното и другото — и
доброто и злото. Доброто, ако сме
въ съгласие, — злото ако сме въ
разногласие!

На чиновницитѣ тя прѣдвѣщава
и обѣщава легка работа и празни
кисии, отъ една страна да зиматъ,
а отъ друга да даватъ, тѣй щото
на край годишната да нѣматъ ни да
даватъ ни да зиматъ.

На докторитѣ тя прѣдвѣщава
и обѣщава пълни цѣви съ вакцина
и много болни отъ тѣхна немар-
ливостъ.

На военитѣ тя прѣдвѣщава и
обѣщава дълготърпѣние и спасение,
а най-много, което е най-желателно,
благоразумие, честностъ и бащин-
ско обношение съ подведомствен-
нитѣ си.

На мжсиетѣ и на женитѣ тя
прѣдвѣщава и обѣщава миръ, съ-
гласие, а попѣкогажъ караница и
свети-вирти-пулъ, тамъ гдѣто же-
ната иска да е мжжъ и господарка
на другарѣтъ си.

На молицитѣ и на момитѣ тя
прѣдвѣщава и обѣщава искрення
любовъ и якъ ангелъ да ги пази
въ искушенията имъ, които често
се свѣршватъ на мѣсто съ радостъ
и съ смѣхъ — съ скръбъ и съ плачъ.
Внимание! по голо шѣга не бива!

На Дѣцата и ученицитѣ тя
прѣдвѣщава и обѣщава добри ус-
пѣхи, ако би да се трудятъ, а по-
срамление на испитанието, ако би
да сѣ лѣниви и да лапатъ мухи,
когато наставницитѣ имъ или ро-
дителитѣ имъ ги поучаватъ на
нѣщо полезно за тѣхъ.

На поповетѣ на владицитѣ на
калугеритѣ и на цѣлото православно
духовенство тя прѣдвѣщава и обѣ-
щава обтѣгание, лѣжение и спасе-
ние, а за пасството никакво рели-
гиозно поучение и подобрѣние, спо-
рѣдъ думитѣ на една народна пѣ-
сенъ:

Кога иде при овцѣтъ
Тѣ излѣзатъ прѣчетовѣ
Прѣчетовѣ съ брадитѣ
Той ги сѣка поповетѣ
Поповетѣ владицитѣ
Сваля шапка да се кръсти.

На учителитѣ, просѣтителитѣ
и вѣстникаритѣ тя прѣдвѣщава и
обѣщава добро търпѣние, прозѣва-
ние като конь на празна торба и
чакание когато дойде на хората
кефѣтъ, тогава да ги огрѣе нѣщич-
ко, тогава да отговѣятъ и тогава
да се поублажатъ!

На венчикитѣ други съсловия
(еснафи) отъ какъвто залогъ, видъ,
наклонение, врѣме, лице, число,
спражение, родъ, падежъ, склопе-
ние и стѣпень отъ сравнение и да
бѣдятъ тя имъ прѣдвѣщава и обѣ-
щава добри кярове съ празни и
пълни чекмеджета: едни да се
прозѣватъ, други да глѣдатъ, едни
да плачатъ, други да се смѣятъ,
едни да скачатъ и да викатъ: хопъ-
тропъ, а други да викатъ: охъ-охъ!

Най-сѣтнѣ и на нашъ Смѣшля тя
прѣдвѣщава и обѣщава нови цар-
вули, новъ калпакъ, новъ смѣхъ,
новъ животъ и отъ абонатитѣ му
по единъ новъ капотъ! Така да
бѣде! Аминъ! да се не запали Ру-
мелийскитѣ куминъ!!!!

Изъ Смѣшлювий дневникъ.

*

„Народний Гласъ“ прави цѣла една
Еремияда за омърлушеното Пловдивско
общество, че тазъ зима нѣмало сказки,
театрални прѣдставления, развлечения
и пр. . . . то е цѣла петина, и причи-
ната на всичко това сѣ борбитѣ на ке-
петата и на каскетитѣ, които друго-
яче баба „Марича“ прѣкрѣщава и въ
насъ консерватори и либерали. Праздна
Мара тѣпанъ била! У насъ нѣма ни

консерватори, ни либерали, нъ просто *продай-народъ и свѣсти-народъ!*

*

Спорѣдъ единъ публично-административенъ правилникъ прѣдставенъ отъ Дирекцията на Вжтр. Дѣла на Пост. Комитетъ киречливийтъ хлѣбъ и болно-умрѣлото месо се осеждатъ да иматъ означени цѣнитѣ си: хлѣбътъ възъ кората, а месото възъ жьгливата кожа на добитъкътъ.

*

Постоянный Комитетъ, този локомотивъ на нашата Румелия, спорѣдъ вжтрѣшния си правилникъ той се раздѣлялъ на три комисии. Едната ще коли или бѣси публично-административнитѣ правилници внесени отъ разнитѣ дирекции; другата ще варѣ ли пече милицията, ще гради или събаря общитѣ сгради, и ще просвѣтава или прослѣнява просвѣщенето; а трѣтата ще снове, навива, навожда и тѣче финанцитѣ. Смѣшлю имъ жѣлае добъръ ищахъ и добъръ стомахъ!

*

Горкитѣ опълченци, тѣзи жьртви за свободата, тѣ като не можѣхъ да намѣратъ милостъ отъ хамамджинитѣ да ги поокжнатъ, днесъ тѣ сж прѣдадени на Пост. Комитетъ той да ги окжни нъ не вечигитѣ, само тѣзи, които сж болни, хроми и половина човѣци! Смѣшлю се надѣва, че гласътъ имъ ще намѣри по-скоро отзивъ!

*

Единъ приятель питалъ наштъ побратимъ «Свѣтликъ» защо толумбаджинитѣ въ градътъ ни не били българи! Чудно питание, лесенъ отговоръ: защото нѣма българи *лесенъ* по този заваятъ! Ха-ха-ха-ха! и другъ по-лесенъ отговоръ: защото толумбаджилъкътъ не е чиновничество и иска *зимбилъ* и *алмти* (сѣчива), а не книга и перо!

*

Смѣшлю се учи, че единъ сждинкъ като задрѣмалъ на столътъ въ сждилището захванѣлъ да бѣлува и да вика: «*Стоене, дай ми еидезето и канджата*»... Ха-ха-ха-ха! добръ че не е извикалъ: *боза, башъ-боза!* сѣ такива сждиници много ще прокошаме ние като синигеръ въ кратуна!

*

Слухове се прѣскаатъ и течатъ като изъ брашнянъ човалъ, че началникътъ на Я. . . Телеграфо-Пощенска станция, щѣлъ да дойде въ градътъ ни да прѣкара празницитѣ и да се повесели нѣколко дена въ нашето казино. То хубаво, ами да се прѣдпазва да не намѣри на завръщание другого на мѣстото си! Нуето кюския! . . .

*

Училъ се, че единъ учителъ като отишелъ да суровака общинаритѣ за да го подарятъ сѣ ивичико та да може и той да прѣкара празницитѣ сѣ илна кпсийка, тѣ му казали: «даскале, сурвата ти не струва повече отъ една рубли за въ три мѣсеца!»

*

Казината и кафе-шантанитѣ ще бждѣтъ затворени прѣзъ празницитѣ поради празнитѣ кесии на чиновницитѣ. Яко харно, защото ще имъ прѣсѣдне бирата.

*

Отъ една дълга кореспонденция написана на една твърдѣ дѣбела и хубава книга извличаме олъдуоцето: «Бай

Смѣшлю, я кажи ми, бива ли кметътъ ни да ходи сѣ гайда изъ селото да коледува и да гони младитѣ момичета по кладенцитѣ?

Отговоръ на Смѣшля: па такива главни такъвъ брѣначъ, защо си не отваряте очитѣ когато ги избирате? кой ви е кривъ сега? На извршеното въ механиката сѣ подкадени глави, тази му е сѣтнината.

Изъ Княжеството.

Тайна кореспонденция на «Смѣшля»

И тупахме, и свиряхме, и играхме и се смѣхме и плакахме оплакахме, и пакъ нищо! Правителствената машина се върти все едноравно, все за въ свое полза! Въмѣсто Народно Събрание, ние искаме Правителствено Събрание! То се отваря и затваря, нъ какво добро ще роди, още никому не е извѣстно! Нѣкои си отъ депутатитѣ чакъ сега хванѣхъ да се сѣщатъ че народната воля отектвува отъ това Събрание; нъ нѣма що да сторятъ, защото сж се хванѣли вече на хорото и както нѣмъ свирятъ, трѣбва да играятъ. Научавамъ се, че единъ отъ по-умнитѣ прѣдставители сполучилъ да направи едно тайно събрание отъ нѣколко души свои едномисленници, въ което се разскало дали да засѣдаватъ, или да си задуятъ, като вждатъ, че волята имъ е ограничена а свободатъ на мислението и мнѣнията имъ сѣвѣмъ убита. Най-сѣтиѣ дошле до заключение, че ако би да върви и занаярѣдъ така т. е. да бждетъ само като въ турско врѣме прости *еветчи*, то да си задуятъ за да не бждѣтъ поне отговорни за лопнитѣ слѣдствия, които ще прозлѣзатъ за въ ущърбъ на насѣленето! Да се противатъ неможатъ, да мълчатъ и да подписватъ слѣдата осжждението и пропастьта на народа си и него неможѣтъ да сторятъ, слѣдователно най-доброто било да си дадѣтъ оставкитѣ!

Ихъ бай Смѣшлю, да знаешъ що се крои за народътъ ни, вѣрвамъ че не би се смѣлъ, нъ би плакълъ и оплаквалъ както едно врѣме Дѣдо пророкъ Еремия сждбата на богоизбранитѣ си народъ.

Извини този пѣтъ за повече, бай Смѣшлю, защото и азъ като младъ ще ми са да се повесела прѣзъ тѣзи празници, и като празденъ азъ ще слухта да ти съберѣ повече невини.

За сега като ти честита Коледа и като зимамъ вмѣсто дрѣнова прѣчка една Софийска голѣма червена чушка суровакамъ те и ти иня:

Сурва година,
Весела година,
И до година
Живо и здраво!
Аминь!

Къ Всѣмъ Болгаромъ

Послания Нашего Смѣшля

ЧТЕНИЕ.

Вопмемъ!!!

Братие, да отхвърлимъ вече ветхитѣ човѣкъ и да се облѣчемъ въ новитѣ! Да отхвърлимъ вече междуособията и да прѣгърнемъ еднородностъ и сѣгласието, защото свѣтеката дипломация е много размѣтена и не ни общава добро безъ сѣгласие.

Трѣбата скоро ще затрѣби и тежко ни, ако се не намѣримъ приготвени за дѣлбата на болнитѣ човѣкъ. Трѣжмове и свѣткавици по-страшни даже

и отъ тѣзи на Синайската планина вече се въргатъ около Старо-Планински Полуостровъ. Тѣ се виетъ като усойници зми и мѣрятъ къмъ нашето отечество! Стрѣснѣте се Срѣдечани и Пудпуденци, прѣберѣте си нарѣчалитѣ, защото Солунъ ще влѣзе въ устата на Нѣмската Лицеца! И тогава? . . .

Братие, това ви говоря сега додѣто съмъ съ Васъ и при Васъ, та когато се случи да не рѣчѣте, че Смѣшлю не е знаелъ нищо, освѣне да разменива и да Ви забавлява сѣ смѣховетѣ си; да не рѣчѣте тогава, че Смѣшлю е знаелъ само да бухка рунтавитѣ си калпакъ и нищо повече! Не, не! Смѣшлювѣтъ телескопъ е много далевидливъ! Смѣшлю се готви и вѣоржжава за да не би въ тази гюрултия да му хвъркижѣ калпакътъ и мечитѣ царвули; той жѣлае, щото и вѣкний отъ Васъ да си промисли сѣ врѣме за неочакванитѣ събития. Новото календарче нише, че къмъ пролѣтъ двама Царие ще се зазѣжатъ, а третитѣ като боленъ ще се озѣби!

Братие, ако не вѣрвате Смѣшля, вѣрвайте калпакътъ му, вѣрвайте царвудитѣ му, вѣрвайте бжчвата му отъ гдѣто петича вѣска мждростъ отъ пророчества и прѣдвѣщания все петини и все вѣрни: това ще се случи, нъ кой денъ и кой мѣсець като го не знае и самъ Смѣшлю, то Ви подканва и увѣщава да стоите будни и на щрѣкъ. Гласътъ на вѣчко това ще се чуе *утрѣ*, както казатъ едно врѣме *Насрадинъ-Ходжа*, когато го хванѣли, че обира единъ дюкянъ.

Попъ-Стояновата воденица.

Басня изъ Смѣшлювата басня.

Негово Благоговѣиство дѣдо Попъ Стоянъ наслѣднилъ една воденица отъ баща си сѣ 6-7 камика, които по заповѣдъ на баща му, трѣбвало да се въртятъ денемъ и ношемъ. Той до нѣидѣ си се мѣчилъ да испълни заповѣдта му, нъ най-сѣтиѣ като видѣлъ, че му не износи, той се рѣшилъ и продалъ три-тѣхъ дѣла или камика отъ нея. Въ това врѣме той си поотдѣхналъ малко и рѣкълъ: ами ако ми се присѣни баща ми и ме съмври, какво ще му отговоря? Тогава единъ пѣхъ, който се наричалъ *Пачеумниковъ*, усмѣдилъ се та си показалъ главата изъ подѣтъ на воденицата и му отговорилъ: олеле си, мале! видѣтъ страхъ, видѣтъ чудо! Да те не е страхъ отъ умрѣлитѣ, нъ отъ живитѣ; да те е страхъ отъ Воденчарьтъ, защото той коли, той бѣси, и може да се каже, че той е господаръ на тази воденица! Ти продаде три-тѣхъ дѣла или камика, въ пита ли него? Вѣрвай ме, че азъ ако и да се храна оттука, азъ се не храна отъ твойтъ приходъ, нъ отъ людекото, вѣрвай ме, повтарямъ ти, че ако би да се научи, неможешъ му устоя на срѣща! Той нѣма да припознае тази продажба, и ти ще бждешъ осжженъ да се повърнешъ! . . . Азъ ли?! Извика ядовито Попъ Стоянъ, Свѣтътъ да пропадне, небето да се заврѣтне, пакъ думата ми е дума! Каква власъ има воденчарьтъ да ми се мѣси на иманието? Много-много да не го прѣкалява, че като рѣчѣ, хжй-сега-хе ще му сѣважъ чултѣ, и той ще се намѣри на тѣсно! — Не, не, много и много си излѣганъ, прибавилъ пѣхътъ, сѣ него на глава не се низила, той има ферманъ отъ осдемъ кралове и банове, той като живне само,

и насъ даже испанова! — Лъжешъ се, Г-нъ плъхо, азъ имамъ пкъвъ властъ не само отъ седемъ-тѣхъ кралеви и банове, нъ и отъ цѣлото тукашно население, и азъ трѣбва да кола и да бѣея, а не той. — Опитай се, изсѣка плѣхътъ, и ще видишъ! На тѣзи думи воденчарьтъ се зададе, плѣхътъ отъ страхъ се скри, Пошъ Стояниъ се вченкува съ него и борбата се продължава и ще се продължава още, догдѣто не се съдере брашнапийта фесе, на воденчарьтъ.

Аллегорията и правоучението оставяме да го палучатъ читателитѣ ни.

Що показватъ свѣнцата срѣщу нова година?

Изг. Смишловата философия.

Има обичай по насъ, че както момитѣ, тѣй и женитѣ, щомъ сѣднѣтъ на трапеза срѣщу нова година, да си скриятъ първиятъ кѣшей (зальгъ) отъ млинитѣ (баницата) съ цѣль да видятъ що ще сънуватъ. И тѣй:

I. Която сънува, че лапа тошъль млинъ и чървата ѝ не мърдатъ отъ ситостъ или отъ прѣяждане, или на противъ пкъвъ отъ гладостъ; този свѣнъ показва, че ако е жена, гдѣто си смѣта, че ще роди момче, ще роди едно хубаво момиченце, ако ли е пкъвъ мома, гдѣто си смѣта, че ще земе Ивана, пѣма да земе него, нъ Стояна, за когото никога не е смѣтала.

II. Която сънува, че е дрипава като циганка и че на вѣвка крачка ѝ се лѣкватъ месата; този свѣнъ показва, че ако е жена, мѣжътъ ѝ се е завържилъ отъ Пловдивъ като денуатъ съ пълна шьна жълтички и ще ѝ оние нова мода тронъ фусташъ или тронъ балонъ; ако ли е пкъвъ мома, че много ще се върти още изъ бацината си кѣща безъ да почука нѣкой вратата ѝ.

III. Която сънува, че е земала суровакница и ходи да суровака изъ града или изъ селото; този свѣнъ показва, че ако е жена, мѣжътъ ѝ скоро ще я суровака съ машата щомъ стане за гдѣто е прѣгорила гостбата; ако ли е пкъвъ мома, че много още суровакници ще испотроши по гърбоветѣ на ергенитѣ, и пакъ ще си е Бона, а не Драгана.

IV. Която сънува, че яде пачѣта отъ свинята, и че едно кокълъче ѝ се е сирѣло на гърлото; този свѣнъ показва, че ако е жена, много нѣща ще ѝ прѣсѣднѣтъ прѣвъ цѣлата година отъ кѣмъ любовта на мѣжътъ ѝ; ако ли е пкъвъ мома, че много Петковци офицери ще ѝ прѣсѣднѣтъ.

V. Която сънува, че се бори съ мѣжъ и че не може да му надвие, нъ кѣлка като измокрепа, кокошка прѣдъ него; този свѣнъ показва, че ако е жена, скоро ще надвие въ примкитѣ на лѣккательтъ си; ако ли е пкъвъ мома, че нѣма да надвие волята на родителитѣ си за да земе тя когато си нека, цѣ тѣ когото ѝ напраща.

VI. Която сънува, че чува мѣжко име и непознато ней; този свѣнъ показва, че ако е жена скоро ще хвърли петалата и ще плати на понѣтъ; ако ли е пкъвъ мома, че нѣма да се мине много и тя ще бѣде честита да се сгоди за свойтъ любовникъ.

ВЪЛНУВАНИЯТА

на една Арфлистка.

Какви весели празници се настанжли, какви *печели дни* и какви *пий-бирани*! Още малко и ще се мръкне, и контетата ще завървятъ! Радвай се *Фрайлайнъ* кларо! Ти ще си честита да пещелишъ тѣзи дни повече, отъ колкото прѣвъ цѣла година. Ахъ, кесийке, ти ще се пашѣлишъ днесъ и утрѣ, и въ другий день ще ме испратитѣ на отечеството ни! Ха-ха-ха-ха! *Гарсонъ*, дай една бира, довечера ще ти я заплата! Нъ часътъ бие вече 4½ трѣбва да си настроя *сполинитѣ*, трѣбва да се наконта, трѣбва да си навърта косата, трѣбва. . . . *Гарсонъ*, дай още една бира; довечера ще ти я заплата! Нъ врѣме е вече да си приготва паничката и възъ нея бѣлата крѣпа, гдѣто ще събирамъ паричкитѣ. Ха-ха-ха-хааа! *Гарсонъ* дай още една бира, довечера ще ти я заплата! Ето часътъ дзѣнка тъкмо нетъ, столоветѣ и маситѣ сѣ наредени и чисти, ламбитѣ запалени. . . . паткитѣ за скубанне скоро ще нахлуятъ. Ха-ха-ха-хааа! *Гарсонъ*, дай още една бира, довечера ще ти я заплата! Часътъ бие шестъ, трѣбва малко да закуса, че да можа повечко бара да вни. . . . Да можѣ повечко комплементи да права. Ха-ха-ха-хааа! *Гарсонъ*, дай още една бира, довечера ще ти я заплата! Нъ що? (гдѣва часътъ) нѣ ти я заплата? Часътъ иска десетъ минути до осемъ и още нѣма никого! И то нищо види се да позакѣпелтъ матко тазъ вечеръ. . . . Ха-ха-ха хааа! *Гарсонъ*, дай още една бира, довечера ще ти я заплата! — кога довечера я, извика *Гарсонъ*, часътъ вече десетъ и никого нѣма! — Десетъ?! отзова се стрѣшенъто нашата *Фрайлайнъ* Клара! Ахъ ахъ! изгубени надежди! Българскитѣ контега види се да сѣ се вразумили, че трѣбватъ *блѣни пари* за *черни дни*! . . . Хай *Фрайлайнъ* Клара! тѣ не сѣ се вразумили, ами сѣ ги вразумилуеитѣ *Кукурригу* и *Смишлю*. Ехъ, да знаешъ каква загуба ми са докаралитѣ! . . . Да ги намѣра, тако ми твоята руса коса и твоитѣ кошечки очи, на първийтъ ще му оскуба до едно перата, а на вторийтъ ще му съдере рунтавийтъ калпакъ и голѣмитѣ царвули! Хайде сега ставай да си лѣгалшъ, че часътъ бие дванайсетъ и е полнощъ! . . . и мисли утрѣ отгдѣ ще земешъ да ми заплатишъ бирничкитѣ! . . . Ха-ха-ха-хааа! обърнѣ се на *ах-ах-ах-ахъ*! . . .

Донески на „Смишля“

Отъ всюду-и-всюду по телеграфа.
(Безбройни резервисти изъ едно гърло)
Тате Смишльо!

Венчикътъ украса пѣзъ едно гърло съ хиляди гласа. Уррааа! да живѣешъ! твойта статия: *«безъ заглавие: отъ страхъ»* заслужва хиляди и хиляди благодарения! Затова те нарекохме и *Тате Смишльо*! Нека се поерѣбрятъ голѣмитѣ ти царвули, които не оставятъ мѣсто да не обикалятъ; а рунтавийтъ ти калпакъ нека се позлати, за гдѣто изважда на видѣло венчко, що става по нашитѣ градове и села!

А бе, тате Смишльо, ние не само че сме заиралчали на *Анадолски дангули*, нъ на още повече нѣщо! . . . на животни! . . . на говеда! . . . то не е за гърпѣние, нъ ние го търпимъ *отечестворади*! Нъ щомъ ни дойде ножътъ до кокальтъ и ние ще я обърнемъ *евангели-*

ческата: око за око, зѣбъ за зѣбъ! Ха-прѣ. . . . Друго-яче не ще да я бѣде! Съ каквато мѣрка ни мѣрятъ, съ такава ще имъ пригѣримъ и ние!

Да бѣдешъ благоеловенъ отъ нинѣ и до вѣка и да ни не забравяшъ пакъ. Уррааааа! да живѣешъ! . . .

Твои прѣдани чѣда за венчикътъ.

Сержанъ Зелку Кукуррякътъ.

Стара-Загора, 23 Декемвр. 1882 г.

Дедо Смишльо!

Бая са почудихъ като прочетохъ дописката отъ града ни въ 14 брой срѣщу нашия дѣдо пошъ. *Яланъ динъз ли-лшиджрѣ* казва пословицата, която дописника Ви не е некалъ да разбере. Ето работата: — дѣдо пошъ не е некалъ да не оше дѣтето на Ивана Василевъ, а опрѣдѣлялъ е часъ спорѣдъ закона, колкото трѣбва да пристон единъ мъртвецъ; — Прошението по слѣдствие на тази работа не е останало мендералтъ, а като свѣщенникъ дѣдо ти икономъ сногодѣлъ е страитѣ по миролюбивъ начинъ. Сѣ-желявамъ дописника Ви за тѣзи му клѣвѣти; той когато пише другъ нѣтъ за нѣкого добръ нека изучи работата.

Единъ Старо-Загорченинъ.

(Б. Р. Смишлю самъ ходи въ Ески-Загра и се увѣри, че неправедно е на-клѣветенъ махленскитѣ пошъ. При това моли дописникитѣ си да не лаятъ на аба, когато незнаятъ нѣкоя работа, защото го некаратъ изъ глава).

ПОЛИТИКА

Обсерваторията на Смишловийтъ политический телескопъ хванѣ да се върти отъ день на день повече и повече. Египетскитѣ въпросъ, спорѣдъ най-новитѣ наблюдения, той цѣль да се расчесева и раздрѣква още, защото се билъ силастилъ и баба Викториа щѣли да я заболѣятъ кокалцата. Нѣколко дръндари щѣли да се съберѣтъ ужо въ Аговата Столица и тамъ да го раздрѣкватъ; нъ както се види, баба Викториа ще се задоволи да сѣи и на нераздрѣкванъ *ошошкъ*.

Телескопътъ обърнѣтъ кѣмъ Австро-Германия и кѣмъ Русия съзира много тъмни облаци, които, струва се, скоро ще захвучатъ и що ще докаратъ? Страшно и страшно нѣщо! Види се тѣзи тъмни облаци да сѣ пълни съ скакалци, които ще оустошатъ много земи и ще расплачатъ много населения! Нъ отъ кѣмъ Франция единъ ясенъ облакъ се мѣчи да растика маглата кѣмъ Русия и да се съедини съ нея. Смишлю трепери прѣдъ тѣзи свои наблюдения, и си буха калпакътъ, дано се размахнѣтъ тѣзи тъмни облаци, защото не е готовъ още.

Откъмъ Аговитѣ наргилета ни гласѣ ни елишанне! Тѣ не бърболатъ вече. Само отъ врѣме до врѣме се виждатъ нѣколко чибуци да димятъ. Шалвари-тъ ва мнозина сѣ истижѣли до толкова, щото скоро ще имъ послужатъ за плата на корабитѣ за кѣмъ светитѣ имъ мѣста.

Телескопътъ обърнѣтъ кѣмъ Апеннинскитѣ полуостровъ съзира мѣгла, която се губи кѣмъ гнѣздото на Сѣверний Орелъ. Оттамъ една макарона проточена мѣчи се да може да нахрани малкитѣ му и да се сирѣ надъ Триестъ и Тиролъ.

Телескопътъ обърнѣтъ кѣмъ пашецъ-

ско съзира цѣль хаосъ, или както го нарича Мойсей въ книгата на Битието *Товабоу*. Дъждъ, снѣгъ, виелици, лапавици, Сѣверо-Юго-Срѣдни вѣтрове, всичко това показва и прѣдказва лошо з-Нашенско. Врѣме е вече да се стрѣса немъ за да не оцанаме калцитъ на край врѣме.

ФЕЙЛТОНЪ ИЗЪ ПЛОВДИВЪ

Ако бѣше излизалъ «Смѣшлю» отъ ражданието на Ис. Хр., и ако разумѣва се нѣмаше таквавъ сѣдба като нашето «Положение», «Рѣдъ» и «Бѣлг. Знаме» и пр., тогазъ, любезни читатели, той щѣше до сега да честити «Новата Година» 1882 гѣти, т. е. 1883 гѣти съ тая година.

Да, ний си честитиме новата година и смѣшното е туй, че всякога кориме старата, а хвалиме отнапрѣдъ новата. Ето напр. тая година, да се похвалиме, се намалихъ пладкитъ на чиновницитъ, едно, катастро се намали, двѣ, руската църква въ Шинка се дозволи — или не, три, и пр. пр. Старата година наопѣкъ не знаѣше даже за тия нужди, или ако знаѣше не можѣше нишо да извърши отъ нѣкои съображения. Ей, че сме луди хора! Все се смѣеме на старата година, като на лудъ чедовѣкъ, че причинилъ въ обществения и политическия ни животъ декай си глупости, а не се сѣщаме, че тия глупости сами сме вършили. Тѣй сѣщо сме луди, че посрѣщаме новата година съ възхищение, даже мнозина очакважтъ съ голѣмо нетърпение първата сутрина на новата година, когато казважтъ въздуха съдържажъ много поетическия зефиръ, за да се възползували съ обогатяване въ талант, вкуса и пр. толкова нуждни напр. на нашитъ вѣстници, а особено на «Кукуриту», който пѣй, пѣй и все отъ боклукъ пѣй.

Да, благополучна година ще е тая 1883! Само отъ туй сѣдъ, че свършва съ 3, а вие знаете, че до три всичко е благополучно. А 1 Януарий — Нова година — голѣмъ празникъ. На нова година ходиме на гости най-много, види се, да се опитва мѣтната Марична вода, да ли ще може да се пие прѣвъ настоящата година, та спорѣдъ туй да ли ще има възможность да прѣвкариме и тая година безъ водопроводи. За опитване пѣкъ на водата трѣбва да се поднася нуждната реакенция — сладкото. Да, сладкото въ модерния ни животъ помата и за развлечение на срѣщанието ни. Безъ сладко не може, защото госпожата пѣкъ не щѣше да може да излѣзе «да приготви таблата», та не ще знаеще толкозъ дълго време да прѣвкарва само въ разговоръ.

Но ний имаме и други развлечения когато сме на гости, т. е. зимно време. Ще бѣдешъ въведенъ въ добръ урѣдени, очистенни, но твърдъ студения салонъ, разумѣва се, всѣкога въ кожухъ и ще можешъ тутакси слѣдъ общеприятитъ «какъ сте, какъ еж доманнитъ Ви и пр.» да продължавашъ розговора за почувствования зима, разумава се, въ съвършено друга форма: «днесъ му заприлича на зима» и отговоръ: «е че мѣза му, мѣза вече». Слѣдъ това едно поисканшлование и — пауза. Мангала се поподръща къмъ тебе, за да си стоиши — носа. Но за да не бѣде несправедливи къмъ много модерни «фамидии» трѣбва да споменеме съ голѣмо удоволствие, че тѣхнитъ кѣщи еж снабдени съ модерни соби, макаръ и за парада само. Стига на чедовѣка да сѣдишъ да си грѣе поестъ на мангала, а да глѣда отпрѣдъ си таквазъ студена пещъ. Туй прилича да бѣдешъ сухъ хлѣбъ, а да миршишишъ и глѣдашишъ отпрѣдъ си печена кокошка и да се наслаждавашъ съ добрия вкусъ на мѣсото ѝ.

А туй е мода — тая владителка на цѣлия свѣтъ. Тя е тиранинъ, но не неумолимъ. Тя е поетъ, но не безсмъртенъ. Тя напѣрѣва, но се възвръща постоянно къмъ старото. И нека тя да се приструва какъ ще, все бива *колическа*. А тѣжко и горко на оногоя, който не се подчини на модата. Той ще бѣде афоресанъ отъ обществово, както тоя, който напр. не си нази празника и не се подчини на цѣлдневния затворъ и на тѣжкото мѣчение съ глупавитъ визити, сладкѣ и кашвета.

А защото е обща мода да се пише фейлтонъ особно за нова година, и ние се боиме да не подпаднемо на афоризмо отъ читателитъ, за това и написваме това.

А сега, да поглѣднеме малко старата година. Да видиме да ли заслужава това окоривание, което тя прѣтърпява отъ всѣкого тоя денъ. На ли на пр. тая старата година ни донесе нови избори за бѣдѣщето ни Народно Събрание. А колко забавления ни готватъ тия избори! Прѣдставете си, като: агитация, про-

тестации и пр., а ний навикнахме и обикнахме вече толкозъ старитъ. . . А нали бѣхъ добри хора тия старитъ ни депутати! А не щѣхъ ли и другадъ по свѣта хората да ги почитатъ като порядѣчни и разумни хора? На ли владѣеше мѣжду тѣхъ онуй примѣрно братско съгласие, нали показвахъ зрѣли разсѣждения, съвършенна прѣданность на работата си, спорѣдъ тѣхната девиза: «за народа — нито интересъ, нито слава». Боя се наистина, че не съмъ въ състояние да извърша онуй поетическо дѣло, което си заслужаватъ. Че бихъ не могълъ да напиша вѣлно въодушевлена ода, или опонителна дитерамба, или прѣхубава химна за тѣхната дѣятельность, като напр. за дефиницата. . .

За това по добръ ще свърши само съ молитва! Прочее:

«Боже, царю небесний, помози благополучно да настѣпиме въ Новата година! Нашъ спасителю, запазни отъ нашетъ» спасители. Аминъ!»

(Съобщено)

Филологическа гатанка.

Коя е тази дума въ нашия языкъ, която въ началото си посп буква съ два крака и едно ухо а въ края буква съ едно яйце и перушинка; която на много хора сънъ не дава, съвѣстьта похабява, разумътъ задушава; и дяволъ и божество става, властьта си прѣвшава че нека и сѣдби да рѣшава и прѣдъ нея нищо да не шава; за която и народътъ ся продава и братъ брата си не смиява и всякой ѝ почтенъ робъ става, че въ нея намира наслажденае и забава и гаранция, за живота си, най здрава; която умира, единъ народъ да запустява и ся ражда, другъ — да възстановява; всевѣтски сношения прекратява и вѣлшебнo ги възобновява; лудитъ за умни прогласява и умнитъ подлудява, съебъ венчки и венчко равно ся подиграва и която полека-лека на свѣтътъ цѣль властелинъ става?

Изъ лабораторията на смъртнитъ.

ШЕРЕНИ.

Мома срѣцу нова година спорѣдъ обичайтъ като си пушала дрѣвови ижички въ огнището за да види дали ще е жива и здрава и ягка като дрѣвѣтъ, по случай ни една ижичка не пукнѣла и не се расцѣвѣла. Отъ ядъ тя извикала: «Нали не кужѣ ижичката и азъ нѣма да пукнѣ.»

Една сирота срѣцу бѣдний вечеръ направила долми (сарми) прѣвкардила ги спорѣдъ законътъ, и чакала да дойде Св. Василъ да си земе най-напѣрѣдъ, че тогава тя да хапне. Съ това чакание тя задрѣмала. Едно куче отъ махалата дохожда, изядва ѝ долмитъ и си отива. А тя шомъ се пробудила и видѣла, че ги нѣма, рѣкла: хей, Св. Василе, ти си билъ много гладенъ, добръ че позготвихъ да се понаедешъ.

ТЕЛЕГРАММИ.

Пловдивъ. Сгържили сме рѣцъ и чакаме новата година. Часовникътъ дѣвника, нѣ нѣма кой да го слуша. Готватъ се много нови митинги. *Лигата*, а не плонката, на Постоянството прѣдвизда Непостоянство за намѣсванието на една Българо-Гръцко-Турска Комета. Слѣдъ празницитъ лигата ще протече и ще поерами мнозина отъ прочутитъ наши *келеши* и *кебели*.

Харманлий. Нѣколко дена прѣди Р. Хр. хей г. Смѣшлю да знаещъ що стана! Гражданитъ съ сопи и съ колове испѣдихъ народнитъ защитници-солдатитъ изъ кѣпята си! Скандалътъ бѣше

за невождане! Тѣ сж днесъ въ новопостроената казарма. (То се виждане че щѣше да стане това, защото солдатитъ бѣхъ наблѣскани все по сиромашкитъ кѣщи, а въ богатитъ ни единъ).

Мустафа-Наша. Тѣзи дни се очаква Гръцкото Диспоте. Конакътъ му е приготвенъ у Ж. Чорбаджи. Слухъ се носи че г. Армудаа ще му бацне рѣжката. (Де конакъ де бацни рѣжка!)

Одринъ. Мшкитъ играятъ на джипритъ изъ киликата на духовникътъ ни. Училищата ни грѣятъ като гнило дърво на мѣсечина. Архим. Методий прѣсѣдъ два дни въ града ни, той подуши всичко, и се обѣща, че ще имъ окжса онашкитъ. Кога духовникътъ ни ще си плати ханската керия на учителката и да си прибере аманетътъ Свещ. Одѣжди? (Б. на См. Когато замлати, нека ли питане и за това?)

София. Инородното ни събрание играе на шешъ-бешъ. Освѣнъ докачителнитъ расправни друго не е мнѣжло на дневний редъ. Олелее! Едни депутати скоро ще хвърлятъ петалата.

Русчукъ. Силамъ! светни Боже, се пѣе по улицитъ. Протестации отъ всѣкъдъ до в. «Славянинъ» нѣ слѣдъ дѣждъ качулка!

Вургазъ. Пази си калпакътъ, Г. Смѣшлю, што да те намѣри Сераджанъ майорътъ, който обучава резервницитъ, ще ти свети маслото за етатията: *безъ заглавие: отъ страхъ!* (Б. на См. Калпакътъ ми не мѣрда биле! Смѣшлю много души ще крѣшава оцо не съ вода и съ миро нѣ съ смѣхъ!)

Бачково. Гръцкия Игуменъ готви протестация противъ «Народний Гласъ» за дѣто проповѣдва да не ходятъ будалитъ Българи да принасятъ български крави, волови, овни, ярета, агнета, кошери ичели, на грѣцкия мѣнастиръ за да се хрангутятъ само грѣцкитъ калугери. (Б. Р. Отъ дебелоглавия престакъ Българинъ какво друго очаквашъ? Да са всичкитъ хора на Дѣда си Смѣшловъ умъ, нивга и никога нѣма да видятъ грѣцкитъ калугери нито половинъ яйце били, а камо ли волове и крави и пр? Гръцкитъ калугери ни наричатъ претици Снетматници, а ние сме седнали да ходимъ по мѣнастиритъ имъ и да имъ даваме богати подароци. Тѣ дохождатъ ли въ Български черкви или мѣнастиръ? Не, тогава защо ние да посѣщаваме тѣхнитъ, и отпостъ да ни се приемватъ и да викатъ *волове и дървени-панци!*?)

Цариградъ. — Днесъ на вторий денъ на *Боджукъ* Негово Всевѣтѣйшество благоволи и поестъ Негово Блаженство на Срѣдното село и отъ любовь единъ къмъ другъ, като се пригрѣщаха, заплакаха и сълзи роняха като порой за дѣто негово блаженство не отетѣва. Горката Македония,

Тамже. — Балканпѣханъ. Плѣхове тѣ се истрѣбиха; защото червиша се нехарчи за шлафъ на Софтитъ.

София. Кими по турски, гехте-аради по български, какъ да е, гелини-гюзель споразумѣвани се въ Народното Събрание, иллек-велякимъ това е лошото, че незнаемъ до кога ще стоимъ тука! Шекюрлеръ-олсуенъ, колкото за Хаджие-новъ, добжъ икрамъ ни струва. Берекятъ-верениъ че има такива голѣми хора че ни анадиеватъ по напѣрѣдъ що да чинимъ въ Събраннето. (Б. Р. горнята телеграма Смѣшлю я обнародва съ голѣмо прѣдпазване).